

Sònia Bajona Casas

Màster en Investigació i Intervenció Psicosocial. Universitat Autònoma de Barcelona.

Alumna en pràctiques en el servei Àmbit Dona. Setembre Agost 2018.

DONES NIGERIANES

1. Introducció

Al llarg dels últims vint anys, la nigeriana ha estat una de les poblacions amb què més hem treballat des de la Fundació Àmbit Prevenció: prop d'un 40% de les dones que fan ús dels nostres serveis procedeixen d'aquest país. És per aquest motiu que ens és d'especial interès conèixer la situació de les dones nigerianes en el seu país d'origen, pel que fa a pobresa i a violències que les amenacen, per entendre què motiva el seu procés migratori i poder fer intervencions que tinguin en compte el context previ a la seva arribada.

Així doncs, l'objectiu del present article és fer una revisió de la situació de la població del país en relació a la pobresa i al gènere, donant compte de la situació econòmica del país, de la feminització de la pobresa a Nigèria, i de les múltiples violències i discriminacions que pateixen les dones en l'àmbit de la parella, familiar, social, laboral, econòmic i legal.

2. La pobresa a Nigèria

Nigèria és país amb taxes de pobresa molt altes: un 53,2% de la població viu en un nivell de pobresa extrema, amb menys de 1,25 dòlars al dia. Les taxes de pobresa general arriben al 70% de la població i un 34,6% de la gent viu en situació d'indigència¹. *És el país número 20 del rànquing de països establert per l'Índex de Pobresa Multidimensional (2017), havent-hi, segons aquesta font, més de 93000 persones pobres al país.*²

¹ <https://ophi.org.uk/multidimensional-poverty-index/global-mpi-2017/mpi-data/>

² https://es.wikipedia.org/wiki/%C3%8Dndice_de_pobreza_multidimensional

Existeixen algunes polítiques de protecció social, que estan a l'agenda del govern nigerià des del 2004, quan la Comissió de Planificació Nacional, recolzada per la comunitat internacional, va crear l'estratègia de seguretat social. Aquest pla preliminar té en compte la perspectiva de gènere, l'edat, així com els riscos econòmics i socials, incloent, per exemple, la discriminació laboral i les pràctiques tradicionals nocives. La política s'organitza al voltant de 4 temes principals: l'assistència social, la seguretat social, la protecció a la infància i el mercat laboral.

Tot i que hi ha un nombre significatiu d'actors involucrats en el finançament i la implementació de protecció social, inclosos el govern, donants, ONGs internacionals i la societat civil, a la pràctica els programes es basen en un concepte estret de la protecció, enfocat principalment en transferències d'efectiu condicionades i mecanismes financers del govern federal, i prenen una forma *ad hoc*, a petita escala i amb poca coordinació intersectorial o estatal-federal. Això ha provocat que la cobertura dels programes de protecció social sigui mínima, afectant, la major part dels programes que pretenen eradicar la pobresa molt menys d'un 1% de la seva població diana. Per exemple, el programa "Care of the People" (COPE) (transferència d'efectiu condicionada a cases amb categories socials específiques: aquelles amb nens i nenes en edat escolar encapçalades per dones o que contenen persones de la tercera edat, amb discapacitats físiques o amb VIH/SIDA) cobreix 22.000 llars (menys del 0.001% de les pobres); la transferència d'efectiu condicionada per l'educació de les nenes cobreix 12.000 nenes, entre el 0,001 i el 0,002 de les que ho necessiten, en funció de l'estat, i el programa de salut per a mares i nens afecta a menys de 900.000 persones, un 0,01% de les persones que compleixen les condicions per rebre aquesta ajuda.³

Així doncs, la situació a Nigèria pel que fa a pobresa és greu, ja que els taxes són altíssimes i l'Estat no aconsegueix protegir les persones amb major vulnerabilitat.

3. Feminització de la pobresa

D'altra banda, Nigèria també és un dels països amb més desigualtat del món. Segons informes d'Oxfam i el grup Development Finance Internacional, Nigèria és l'últim de la llista de 152 països ordenats segons el seu compromís per reduir la desigualtat. La suma

³ <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinion-files/7324.pdf>

de la riquesa dels cinc homes més rics del país podria acabar amb la pobresa extrema a nivell nacional⁴, i l'home més ric del país guanya unes 8.000 vegades més que la major part de la població empobrida. Aquesta desigualtat no depèn exclusivament de la classe social sinó també del gènere. La feminització de la pobresa, un terme que va aparèixer als anys 70 per descriure aquells fenòmens que implica la pobresa que afecten més a les dones, segueix essent molt vigent avui en dia. Les dones són, a tot el món, les que més pateixen desigualtats i pobresa. Hi ha diversos factors que afecten aquest fet, com la diferència d'ingressos i la bretxa salarial, el menor accés de les nenes a l'educació, la doble tasca de cures domèstiques i familiars a més de la jornada laboral, etc.⁵

En el cas particular de Nigèria, l'any 2016, ocupava el lloc 118 en el rànquing de 144 països que integren l'Informe mundial sobre la desigualtat de gènere. L'escala de desigualtat és de 0,6 (essent 0 la màxima desigualtat i 1 la igualtat)⁶. Les dones representen entre el 60 i el 79% de força de treball però és cinc vegades menys probable que tinguin la propietat d'una terra que els homes. A més, pel que fa a l'educació, en l'estrat més pobre del país, el 75% de les dones no van a l'escola i a les ciutats el 51% no rep educació, una xifra que duplica la dels homes⁷.

Respecte a l'accés a béns, malgrat que la llei civil permet que les dones heretin i posseeixin terres i propietats, hi ha certes lleis tradicionals que estipulen que aquest dret és exclusiu dels homes. Per exemple, en algunes zones del país, la llei islàmica permet a les filles heretar només la meitat que els fills, i moltes filles acaben donant els seus béns als seus germans.

Les dones també tenen accés restringit als recursos financers. En algunes ocasions, les institucions financeres exigeixen consentiment del marit per atorgar préstecs a dones. En total, menys d'un terç dels préstecs són atorgats a dones, i tenen menys de la meitat de probabilitats d'obtenir finançament que els homes. Inclús en els casos en que accedeixen a préstecs, a vegades es dóna la situació que les dones han de passar el control dels recursos als seus marits⁸.

⁴ <https://www.oxfam.org/en/even-it-nigeria/nigeria-extreme-inequality-numbers>

⁵ <https://www.publico.es/sociedad/feminizacion-pobreza-principal-causa-pobreza-mujer.html>

⁶ <http://reports.weforum.org/global-gender-gap-report-2016/economies/#economy=NGA>

⁷ https://www.eldiario.es/theguardian/Nigeria-verguenza-paises-desigualdad-mundo_0_666334157.html

⁸ https://www.genderindex.org/country/nigeria/#_ftnref

Pel que fa als drets laborals, les dones treballadores a Nigèria tenen dret a un permís de maternitat durant dotze setmanes a nivell estatal i fins a quatre mesos a nivell nacional, i durant aquest temps tenen dret a rebre el 100% dels seus salaris, finançats per l'empresari. També hi ha una llei que impedeix l'acomiadament de les dones embarassades. Tanmateix, encara existeixen diverses pràctiques discriminatòries a Nigèria en el sector privat; per exemple, molts empresaris obliguen a les dones solteres i casades joves a signar contractes de treball que estipulen que no quedaran embarassades durant els primers tres anys del seu lloc de treball. No hi ha lleis que estableixin la no-discriminació per raó de sexe en la contractació ni tampoc hi ha una llei que estableixi la igualtat de remuneració per homes i dones. *Tampoc hi ha cap llei dirigida específicament a castigar l'assetjament sexual, tot i que es considera àmpliament estès, sent freqüents pràctiques com exigir favors sexuals a canvi de feina o de qualificacions a la universitat.*

A nivell estatal, tot i que Nigèria té un ministeri de dones i desenvolupament social i una política nacional de gènere que pretén eliminar les pràctiques nocives vers les dones, segueix tenint lleis discriminatòries del gènere. Això s'explica, en part, perquè la llei estatal es podria dividir en la legislació estatutària, el dret consuetudinari (basat en les costums i usos tradicionals) i la llei de la Sharia o llei islàmica, que generen àmplies variacions i interpretacions de la legislació aplicable. A més, *Nigèria és una república federal, i cada estat té l'autoritat per redactar la seva pròpia legislació. Així doncs, les diferències entre les legislacions dels estats, sumades a aquest sistema tripartit de lleis civils, consuetudinàries i religioses dificulten harmonitzar la legislació i eliminar les mesures discriminatòries.*

Tots aquests fets evidencien que les dones nigerianes són víctimes de violència econòmica, ja que tenen moltes més dificultats que els homes per accedir a béns, recursos, educació i drets laborals. Tot això explica la feminització de la pobresa al país. Malauradament, però, la violència econòmica no és l'única a la qual estan exposades les dones nigerianes. A continuació seran descrites les amenaces i les vulneracions de drets que també són recurrents i que suposen un perill per les dones nigerianes.

4. Violències vers les dones

Nigèria és un país amb una alta taxa de desigualtat i discriminació per causa de gènere. Fenòmens com la violència masclista en l'àmbit familiar, la desigualtat de gènere en l'àmbit laboral, la violència institucional, la feminització de la pobresa o amenaces com ara el conflicte armat o la mutilació genital femenina, estan àmpliament estesos en diverses regions del país.

Violència masclista en l'àmbit familiar

Nigèria és un país amb altes taxes de violacions i de violència en l'àmbit de la parella. Segons AmencoPress⁹, a Nigèria la dona no és independent, i se sol concebre com a propietat del seu pare o familiar ancià, o bé, una vegada es casa, com a propietat del marit.

Pel que fa a les garanties de la integritat física de les dones, cal mencionar que no hi ha lleis que condemnin la violència domèstica a nivell nacional, tot i que sí que existeixen en alguns dels estats. Hi ha diverses organitzacions i entitats que atenen i acompanyen les víctimes de violència domèstica, però tot i així la violència domèstica és socialment acceptada. ***Segons un estudi de la CLEEN Foundation¹⁰, l'any 2012 el 31% de les dones declaraven haver patit violència domèstica, ja fos física, sexual o psicològica. Especialment en el sud-oest (42%) seguit del sud-est el 36%. El nord-est va registrar el més baix amb un 22%, possiblement per la manca de d' accés a les dones i de dades en aquesta zona.***

La violació a Nigèria és penada entre deu anys de presó i cadena perpètua, però no hi ha sancions pel que fa a les violacions dins el matrimoni. La pressió social per restar en silenci, la culpabilització a la víctima i l'estigma al voltant de la violència sexual provoca que poques dones denunciïn les agressions sexuals.

Les dades sobre el grau de control matrimonial mostren que, en un 20% dels casos, els marits presenten conductes de control com no permetre a les seves esposes veure els seus amics, limitar el contacte amb les seves famílies o bé tenir controlat on són en tot

⁹ <http://www.amecopress.net/spip.php?article13604>

¹⁰ <http://cleenfoundation.blogspot.com/2012/07/summary-of-findings-of-2012-national.html>

moment. Les dones en Purdah (en les comunitats musulmanes del nord) no poden sortir de casa sense permís dels seus marits i han d'anar acompanyades d'un home en tot moment quan estan en públic¹¹. Les vídues d'aquestes regions s'enfronten al major grau de discriminació: estan confinades a la llar i han de mantenir el cap afaitat i vestir el vestit de dol.

Pel que fa al matrimoni, mentre que en alguns estats l'edat mínima per contraure matrimoni són 18 anys, en altres es permet des dels 12, tot i que des de 2003 la Constitució estableix que l'edat mínim per al matrimoni són 18 anys per ambdós sexes. ***Tot i així, el 2011 un 17,6% de les dones s'havien casat abans dels 15 anys.***

Respecte a l'autoritat parental, en els matrimonis civils, la mare i el pare comparteixen l'autoritat paterna i les parelles casades comparteixen la responsabilitat legal de mantenir les despeses familiars. Les dones casades i no casades poden ser "caps de família" de la mateixa manera que un home. Tanmateix, almenys dos terços de la població nigeriana estan regits per una llei consuetudinària i islàmica que atorga únicament als homes l'estatus de cap de la llar i l'única autoritat parenteral. A causa dels temors d'ostracisme, de perdre la custòdia dels fills o de ser incapaces de mantenir-se a si mateixes, moltes dones poden abstenir-se d'iniciar el divorci.

Xarxes de trata amb finalitat d' explotació sexual.

A aquestes agressions quotidianes, sovint s'hi suma l'alta perillositat de les xarxes de **trata de persones**. La *trata* de persones és un problema de gran magnitud i complexitat a nivell global (es calcula que entre 4 i 5 milions de persones són víctimes de *trata*; cada any, 100.000 dones entren a la Unió Europea amb finalitats d' explotació sexual i la *trata* ha esdevingut el tercer negoci més lucratiu del món. L' explotació sexual és la forma més comú de *trata* de persones: el 79% dels casos de *trata* identificats són amb aquesta finalitat).¹²

¹¹ US Department of State (2012)

¹² Tena, Violeta. (2018). Putes o treballadores sexuals. *El Temps*. núm. 1778, p. 30

Aquest problema té unes proporcions descomunals pel que fa a les dones nigerianes. A Espanya, l'any 2016, 212 de les 323 dones identificades com a víctimes de *trata* eren nigerianes, fet que representa una proporció del 65% del total de dones.

Cal assenyalar que no existeixen dades fiables i unificats sobre el delicte de trata d'éssers humans. Joy Ngozi Ezeilo, anterior Relatora Especial sobre trata de persones, especialment dones i nenes, assenyala que les xifres estimades pels diferents organismes “són contradictòries entre si i apunten a la necessitat d'una recopilació i gestió de dades sistemàtica i coordinada per poder determinar la magnitud del problema”¹³.

Segons l'informe “Dones nigerianes víctimes de *trata* a Espanya”¹⁴ de Movimiento por la Paz, “el fet que Nigèria sigui el principal país d'origen de dones víctimes de *trata* amb fins d'explotació sexual es deu, en part, al nivell de violència, corrupció i delinqüència organitzada del país. [...] Les principals raons per les quals les dones nigerianes cauen en mans dels *tratants* són la pobresa, la guerra, la manca d'informació, la desigualtat de gènere i la manca general de perspectives en les zones rurals, que fan que Europa soni com una sortida a la seva espiral de pobresa. Solen ser reclutades amb la falsa promesa de treballar a Espanya, i, encara que en alguns casos saben que ho faran en la prostitució, no saben en quines condicions. Una de les principals característiques de les xarxes de tràfic nigerianes és el sistema de servitud per deutes de les víctimes amb els *tratants*. El deute inicial té a veure amb les despeses de viatge i documentació, però augmenta gradualment per cobrir les despeses de menjar i allotjament. [...] Una altra característica del tràfic de dones nigerianes amb fins d'explotació sexual és que aquestes viuen el procés migratori com quelcom més perjudicial que l'explotació sexual en si mateixa. *Durant aquest procés pateixen violacions, prostitució al Marroc o Líbia per pagar part del viatge, embarassos com a resultat de violacions, fills i filles que després són utilitzats com a instrument d'amenaça, mort de companyes de viatge, etc.*” (p.12)

¹³ NGOZI EZEILO, J. Informe de la Relatora Especial sobre la tracta de persones, especialment dones i nens, Consell de Drets Humans de les Nacions Unides, A/ HRC/10/16d, 2009; pàg 7

¹⁴ <http://www.mpd.org/sites/default/files/180813-publicacion-tracta.pdf>

“Les dones nigerianes víctimes de *trata* pateixen diversos tipus de amenaces i agressions que els obliguen a exercir la prostitució per pagar el seu deute. Entre altres s’inclouen la violència física, la retirada del seu passaport i documentació, amenaces a les víctimes i els seus famílies i l’aïllament o retenció dels seus fills o filles. Però hi ha una característica peculiar de les xarxes nigerianes de tràfic de dones amb fins d’exploació sexual que les fa diferents a qualsevol altra nacionalitat. ***És un mètode coercitiu específic: la pràctica del vudú.***” (p. 21)

El vudú prové d’una religió animista tradicional africana, i no és un element coercitiu en sí mateix, sinó només en el context de la relació entre persona explotadora i explotada. Parteix d’un jurament ritual utilitzant parts del cos com cabells, ungles, suor, etc., que constitueixen la representació material d’un acord segons el qual la víctima serà “protegida” i ajudada, a canvi d’obeir a l’explotador, pagar el deute i no recórrer a la policia o denunciar els explotadors. ***Així, la persona explotadora adquireix el doble rol de protectora i agressora.*** En un inici, les dones participen en aquests rituals de forma voluntària i per protegir-se. No els perceben com a elements de coerció fins que no arriben al país de destí, les coses no són com esperaven i tenen el desig d’abandonar les xarxes de prostitució i sortir de la situació d’exploació. Llavors, comencen a témer les conseqüències de l’incompliment del pacte realitzat en el jurament ritual. Aquestes conseqüències, que les poden afectar a elles i/o a les seves famílies, inclouen desgràcies com, per exemple, malalties físiques i mentals o la mort.

Així doncs, la situació de les dones en el seu país d’origen, l’amplitud de les xarxes organitzades i màfies nigerianes i els elements religiosos utilitzats per impedir que les dones puguin denunciar i buscar protecció en el país de destí provoca que l’exploació sexual sigui un problema molt estès i difícil de combatre.

Conflicte Armat

El conflicte armat provocat per Boko Haram, un grup d’islamistes radicals que va declarar la guerra al govern nigerià l’any 2009 i des de llavors ha comès diversos actes terroristes, ja ha afectat més de 5 milions de persones, i actualment hi ha més de 2 milions de desplaçats interns i més de 180.000 persones refugiades en altres països. Més de la meitat de les persones desplaçades a l’estranger són dones i nenes.

Amnistia Internacional afirma que fins l'any 2016 Boko Haram havia retingut prop de 2000 dones i nenes. Segons fonts d'ACNUR, per a Boko Haram, segrestar dones és important per a que eduquin les generacions futures del grup i per a poder vendre-les com esclaves i així obtenir finançament. A més de segrestar-les i vendre-les, els membres del grup organitzat també les converteixen en esclaves sexuals, les violen, les obliguen a sotmetre's a matrimonis forçats i les recluten com a soldades per atacar les seves pròpies poblacions d'origen.¹⁵

Entre altres coses, ***Boko Haram va segrestar 276 nenes***, alumnes en un alberg d'un institut l'any 2014, de les quals al voltant d'un centenar mai va tornar. Algunes van ser forçades a casar-se amb els seus captors i moltes van tenir fills fruit d'aquestes relacions. En un atac semblant, ***el passat mes de febrer de 2018, van segrestar 110 nenes d'un internat, la major part de les quals van ser retornades a les seves famílies al cap d'un mes.***

Mutilació genital femenina

Un altre dels problemes que posen en perill la seguretat i el benestar de les dones nigerianes és la mutilació genital femenina (MGF), que comprèn tots els procediments que, de forma intencional i per motius no mèdics, alternen o lesionen els òrgans genitals femenins (clítoris i/o llavis).

Fins l'any 2011, Nigèria era el país amb més víctimes de MGF. ***L'any 2015, però, finalment el govern nigerià va decidir il·legalitzar la MGF i convertir-la en delictes, essent el país número 23 d'Àfrica en prohibir-la.***

Violència Institucional

Des de Social Institutions & Gender Violence (SIGI), avaluen la discriminació social per part de les institucions, és a dir, les lleis formals i informals, actituds i pràctiques que restringeixen els drets i oportunitats de les dones de diversos països. Segons el seu ***estudi més recent, efectuat l'any 2014, Nigèria té una taxa molt alta de discriminació***

¹⁵ <https://eacnur.org/blog/drama-mujeres-nigerianas/>

de gènere institucional, amb un valor del 0.39 (essent 0 la mínima desigualtat i 1 la màxima).

Aquest índex té en compte factors com la discriminació en l'àmbit familiar (edat mínima per al matrimoni, autoritat parental i herències), la integritat física (violències vers la dona, MGF i autonomia reproductiva), el biaix entre fills i filles pel que fa a cures i assignació de recursos, les diferències en l'accés a recursos i serveis entre homes i dones i les restriccions en les llibertats civils.

A banda, Amnistia recull alguns casos concrets de violència soferta en el contacte amb les institucions públiques. El Tribunal de la Comunitat Econòmica d'Estats d'Àfrica Occidental (CEDEAO) va resoldre que Nigèria havia vulnerat el dret a la dignitat de tres dones en acusar-les injustament de ser treballadores sexuals, detenir-les il·legítimament i insultar-les.

Diverses dones desplaçades internament denuncien haver sofert violència de gènere (incloses violacions i explotació sexual) en mans de militars i membres de la Força Civil Especial Conjunta, sovint a canvi d'aliments i altres productes de primera necessitat. Algunes dones caps de família també denuncien haver sofert discriminació en l'accés a ajuda alimentària i a oportunitats de subsistència.¹⁶

5. Dones i participació política

S'han celebrat cinc eleccions nacionals a Nigèria des de 1999, quan el país va reprendre la governabilitat democràtica després d'anys de govern militar. No obstant això, només un ínfim nombre de dones ha ocupat càrrecs públics en aquest període de temps: tan sols el 3% de les persones triades per a un càrrec públic el 2003 van ser dones. El 2007, aquesta xifra va augmentar al voltant del 7%, però el 2015, els números van disminuir un cop més, situant-se en un 5,6%. Actualment, només set dels 109 legisladors al Senat (la cambra alta de l'Assemblea) són dones. *Una dona mai ha estat escollida governadora en cap dels 36 estats de Nigèria des que el país va declarar la seva independència del domini colonial britànic el 1960.* La poca participació política de les dones implica que siguin els homes els encarregats de discutir i legislar temes

¹⁶ <https://www.amnesty.org/es/countries/africa/nigeria/report-nigeria/>

relacionats amb el desenvolupament de les dones i nenes. Això suposa un impacte negatiu per a elles, ja que la veu de les dones és poc tinguda en compte alhora d'establir el marc legal al qual es supediten.

Aquesta situació es va posar de manifest al març de 2016 quan la senadora Ekiti *Abiodun Olujimi* va presentar un *projecte de llei a favor de la igualtat de gènere*, que apostava per l'autonomia de les dones, la protecció dels drets de les dones a la terra, per posar fi a la discriminació de gènere en l'educació i l'ocupació i acabar amb la violència de gènere. No obstant això, *el Projecte de llei sobre igualtat de gènere i igualtat d'oportunitats va ser rebutjat per diversos senadors tant el 2016 com el 2018 per motius religiosos i culturals.*

6. Activisme i moviments socials

Malgrat la duresa de la realitat nigeriana vers la dona, hi ha dones empoderades que lluiten pel canvi en la situació del país. Hi ha un moviment de dones actiu a Nigèria, que dóna suport pràctic a dones (com ara refugis per a víctimes de violència domèstica i plans de crèdit), defensa els drets de les dones a nivell nacional pel que fa a la salut reproductiva, el matrimoni, l'ocupació i la participació política i impulsant els canvis en la legislació discriminatòria.¹⁷

A banda, hi ha grans referents del feminisme a Nigèria, com ara:

- ***Chimamanda Ngozi Adichie***, una escriptora, novel·lista i dramaturga feminista nigeriana. Els temes que tracta en la seva obra estan relacionats amb el feminisme en la immigració i del sexisme en la problemàtica racial. La seva obra més important és *Tots hauríem de ser feministes (We Should All Be Feminist)*, que ha venut més de mig milió d'exemplars.
- ***Bibi Bakare-Yusuf***, una escriptora, investigadora i acadèmica nigeriana, que, entre altres coses, ha posat en marxa Tapestry Consulting, una consultora orientada a qüestions de gènere a Nigèria.
- ***Bilkisu Funtuwa***, és una escriptora nigeriana en llengua hausa. En les seves obres, tracta temes com el feminisme i els drets de la dona relacionats amb els Hausas i l'islam.

¹⁷ Freedom House, 2012

- *Margaret Ekpo*, una política i feminista nigeriana. Juntament amb Funmilayo Ransome-Kuti, van fundar l'any 1950 de la Unió de Dones de Nigèria, va recórrer el país mobilitzant a les dones per adquirir consciència política i participar en les organitzacions emergents per defensar els seus drets.
- *Funmilayo Ransome-Kuti*, una mestra, política i activista pels drets de la dona de Nigèria. És considerada una de les líders més importants de la seva generació.

7. Conclusions

La situació de les dones a Nigèria és realment complicada. En un sistema global neoliberal les dificultats que tenen per tirar endavant en termes econòmics i laborals, a causa de la gran quantitat de persones que viuen en situació d'extrema pobresa al país i de l'encara més precària situació de les dones per tots aquells fenòmens que provoquen la feminització de la pobresa, interactuen amb la gran diversitat de formes de violència física i psicològica a la qual estan exposades, com el terrorisme, l'explotació sexual, la mutilació genital i el perill per la seva integritat física i sexual (dins i fora de l'àmbit familiar). Aquestes condicions no són millorades pel govern federal, que no assegura els seus drets per protegir-les de les vulneracions a les quals estan exposades. Aquest context explica la gran quantitat de dones migrants de Nigèria que arriben al nostre país i en especial a Barcelona. Moltes d'elles van ser captades per les màfies locals i es converteixen en víctimes d'explotació sexual en el país de destí; d'altres es dediquen al treball sexual a manca d'alternatives ocupacionals més atractives, a causa de la doble discriminació social i institucional de cara a les nigerianes, pel fet de ser dones, immigrants i racialitzades, que les deixen amb un ventall d'opcions de supervivència molt reduït i precari.

Així doncs, en aquest context de vulneració sistemàtica dels drets de les dones nigerianes (en el país d'origen, durant el procés migratori i en el país d'acollida), considerem imprescindible que hi hagi mecanismes de suport, contenció i protecció de les dones en els països d'arribada, així com un increment dels mecanismes de l'Estat per investigar el funcionament de les xarxes d'explotació i protegir les víctimes.

Finalment, considerem que cal incrementar també el suport internacional a les polítiques i institucions que lluiten per eradicar la pobresa i les violències contra les dones en el país d'origen.

Altres fonts:

- <http://fambitprevencio.org/wp-content/uploads/2017/07/F.AmbitPrevencio-Nigerianes2009.pdf>
- http://mediambient.gencat.cat/ca/05_ambits_dactuacio/educacio_i_sostenibilitat/desenvolupament_sostenible/agenda-2030-ods/que-son-els-ods/
- <https://www.datosmacro.com/paises/nigeria>
- <http://blogs.worldbank.org/opendata/2017-atlas-sustainable-development-goals-new-visual-guide-data-and-development>
- <https://www.oxfam.org/es/paises/nigeria>
- http://www.sfhnigeria.org/wp-content/uploads/2017/08/Gender-Based-Violence-Study-Report_SHiPS-for-MARPs.pdf
- http://naca.gov.ng/sbccvch/sites/default/files/GBV_NATL_GUIDELINES_and_REFERRAL_STANDARDS-%5B1%5D.pdf
- <https://www.independent.co.uk/news/world/africa/nigerian-senate-votes-down-gender-equality-bill-due-to-religious-beliefs-a6936021.html>
- https://www.28toomany.org/static/media/uploads/Country%20Images/PDF/nigeria_country_profile_-_final.compressed.pdf
- <https://www.genderindex.org/data/>
- <https://www.genderindex.org/country/nigeria/>